

Uskon torni

Dashanel halusi, että hänen uskonsa Kristukseen olisi korkea ja vahva.

Gretchen Picklesimer Kinney
(Perustuu tositapahtumaan)

Tämä kertomus tapahtui Jamaikalla.

Dashanel auttoi isoveljeään ottamaan pähkinäleivän uunista. Se tuoksui tosi hyvältä!

Sitten hän kuuli ovelta koputuksen. "Lähetysaarnajat ovat täällä!" hänen siskonsa huudahti.

Dashanel juoksi ovelle. Hän piti siitä, kun lähetysaarnajat tulivat. Hänellä oli aina hyvä tunne, kun he kävivät heidän luonaan. Joskus he toivat hänelle ja hänen sisaruksilleen pelejä, joita he saattoivat pelata.

"Tyrell teki taas pähkinäleivän!" Dashanel sanoi. Hänen veljensä valmisti mielellään ruokaa lähetyssaarnaajille.

"Maltan tuskin odottaa sen maistamista", vanhin Colas sanoi. Hän ja vanhin Yusaki tulivat sisään ja istuutuivat lattialle. Dashanel, hänen veljensä ja siskonsa sekä äiti istuutuivat vastapäätä heitä.

"Mitä meillä on tänään oppiaiheena?" Dashanel kysyi.

Vanhin Yusaki otti esiin pinon kuppeja. "Me rakennamme uskon tornin. Jokainen näistä kupeista kuvaa jotakin, mitä voimme tehdä vahvistaaksemme uskoamme Jeesukseen Kristukseen."

Vanhin Yusaki alkoi pinota kuppeja torniksi. Dashanel näki, että kuppeihin oli kirjoitettu sanoja kuten "rukous", "pyhien kirjoitusten tutkiminen" ja "kirkko".

"Nämä ovat kaikki asioita, joita te olette pyytäneet meitä tekemään perheenä", hän sanoi.

"Aivan oikein", vanhin Colas sanoi. "Kun teette näitä asioita, vahvistatte uskoanne Jeesukseen Kristukseen."

Dashanel ja hänen sisaruksensa rakensivat vuoroittain kupeista omia tornejaan samalla kun he kuuntelivat oppiaihetta.

Kun lähetyssaarnaajat olivat lähteneet, Dashanel ajatteli sitä, mitä nämä olivat opettaneet. Hän halusi, että hänen uskonsa Kristukseen olisi korkea ja vahva aivan kuten hänen rakentamansa torni.

Kun kuukaudet kuluivat, Dashanel oppi lähetyssaarnaajilta yhä enemmän evankeliumia. Hän alkoi käydä kirkossa perheensä kanssa. Hän kuvitteli mielessään, kuinka hänen uskon torninsa kohosi korkeammaksi ja korkeammaksi.

Yhtenä päivänä lähetyssaarnaajien lähdettyä Dashanel puhui äidin kanssa. "Voinko minä mennä kasteelle?" hän kysyi.

"Oletko varma, että olet valmis?" äiti kysyi.

"Kyllä", Dashanel sanoi. "Minä haluan seurata Jeesusta."

"Hyvä on", äiti sanoi. "Jos haluat, voit mennä kasteelle."

Dashanelin veli ja siskokin päättivät mennä kasteelle. Äiti sanoi, ettei hän tuntenut olevansa vielä valmis menemään kasteelle.

Kastepäivänään Dashanel ja hänen sisaruksensa pukeutuivat valkeisiin vaatteisiinsa. He kaikki odottivat kärsivällisesti, että heidät kastettaisiin.

Kun oli Dashanelin vuoro, vanhin Yusaki auttoi hänet veteen. Sitten vanhin Yusaki sanoi kasterukouksen sanat ja laski Dashanelin veteen. Kun Dashanel nousi ylös vedestä, hän ei voinut lakata hymyilemästä! Hän tunsu olonsa onnelliseksi ja puhtaaksi. Hän ei halunnut koskaan unohtaa sitä tunnetta.

Dashanel jatkoi asioiden tekemistä rakentaakseen uskoaan Jeesukseen Kristukseen. Hän luki pyhiä kirjoituksia perheensä kanssa. Hän rukoili taivaallista Isää. Hän teki ystävällisiä asioita muiden hyväksi. Ja hän muisti, miltä hänestä oli tuntunut, kun hänet kastettiin. Hän halusi, että äidilläänkin olisi sellainen tunne.

"Äiti, mikset sinä mene kasteelle?" Dashanel kysyi yhtenä päivänä.

Äiti oli hetken hiljaa. "Sinä olet ollut hyvä esimerkki minulle. Nyt minun pitää olla esimerkki sinulle", hän sanoi. "Minäkin haluan mennä kasteelle."

Äidin kastepäivänä Dashanel oli hyvin onnellinen. Kun äiti nousi vedestä, kaikki hymyilivät. Nyt Dashanelin koko perhe voisi rakentaa uskon tornejaan yhdessä. ●